

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/80/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824201990
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8824201990.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, C. XX, D.. E. F. G., zast. JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom AK, Zámocká 525/28, Stropkov proti žalovanému: Silverside Financial Services, s.r.o., Plynárska 7/B, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 51 179 172, zast. VIVID LEGAL, s.r.o., Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 807 915, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2018 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu v rozsahu 100 %. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 2.10.2024, sp. zn. 10Csp/1/2024 súd vzájomnú žalobu o určení, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.9.2018, je bezúročný a bez poplatkov a o určení že v tejto časti konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vylúčil na samostatné konanie, v ktorom budú sporové strany (žalobca a žalovaný) v opačnom procesnom postavení ako v tomto konaní. na samostatné konanie, vedené pod touto sp. zn..

2. Vzájomnú žalobu v pôvodnom konaní žalovaný odôvodnil čo sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti týka tak, že so spoločnosťou Silverside, a.s. dňa 17.9.2018 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,00 eur. Na predmetný úver uhradil sumu 5.714,83 eur. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatváral ako spotrebiteľ s v pôvodnom konaní žalobcom ako právnickou osobou, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah, ktorý medzi nami vznikol má evidentne spotrebiteľský charakter. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 793387277 zo dňa 17.09.2018, od ktorej si pôvodný žalobca odvodzuje svoj nárok, neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“ Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto údaje neobsahuje, preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná

percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia“. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.“ Poistenie úveru bolo povinné pre jeho poskytnutie, preto poistenie vstupuje do celkových nákladov a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a teda aj do výpočtu RPMN. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa ani neuvádza poplatok za poskytnutie úveru. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/5/2020 z 12.5.2020: „K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa poistenia úveru, odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že do celkových nákladov spotrebiteľa žalovaný nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu v podobe poistenia schopnosti splácať úver. Takéto zmluvné dojednanie o doplnkovej službe bolo jednoznačne súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, či žalobca ako spotrebiteľ môže poskytnutie takejto doplnkovej služby prijať alebo odmietnuť. Súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením, nemali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN. Odvolací súd uvádza, že žalovaný mal pri výpočte RPMN zohľadniť aj poisťné plnenie a z tohto dôvodu možno konštatovať, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Táto skutočnosť má zároveň za následok, že samotná zmluva trpí absenciou údajov o RPMN. Rovnako je potrebné konštatovať, že uvedenie nesprávneho údaje RPMN je klamaním spotrebiteľa a odvolací súd nevidí dôvod priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v samotnom ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Správne je preto potrebné konštatovať, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Čo sa týka celkovej čiastky, tak v Zmluve je uvedená výška 7 842 eur, hoci správne má byť 8 322 eur (138,70 eur x 60). S nesprávnou výškou celkovej čiastky namietam súvisiace aj nesprávnosť výšky RPMN. Predkladám výpočet RPMN, podľa oficiálnej internetovej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR, z Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, ktorá vyžaduje aj zadanie dátumu uzatvorenia zmluvy. Podľa tejto oficiálnej kalkulačky MF SR je hodnota RPMN 22,21 %, oproti podhodnoteného RPMN uvádzaného žalobcom v Zmluve, vo výške 20,88 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Podľa žalobcu je potrebné sa zaoberať aj úrokom z úveru vo výške 19,36 % ročne. Úrok vo výške 19,36 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatný. V tomto smere poukazuje na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, podľa ktorého na obdobný spotrebiteľský úver so splatnosťou nad 5 rokov v období 9/2018 predstavovala priemerná úroková miera úroveň 7,98 %, t. j. takmer dva a pol násobne nižšia oproti posudzovanému úverovému vzťahu. Výška úrokov musí byť v súlade s dobrými mravmi. V opačnom prípade je takéto dojednanie o úroku absolútne neplatné podľa § 39 OZ. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2019 zo dňa 31.07.2009). Vzhľadom na uvedené považujem ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 793387277 zo dňa 17.9.2018 vo výške 19,36 % za absolútne neplatnú. Zároveň sa bude potrebné zaoberať skutočnosťou v akom rozsahu si veriteľ splnil povinnosť uloženú mu v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z.: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy

o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.“ Z citovaného ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výkonom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Na pojednávaní dňa 9.10.2025 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca zotrváva na podanej žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Dôvodom žaloby je nedostatok obligatórných náležitostí úverovej zmluvy, a to čo do ročnej percentuálnej miery nákladov, celkovej čiastky úveru, predpokladov na výpočet RPMN, neprimeranosti úrokovej sadzby, ako aj rozpor s maximálnou mierou odplaty za predmetný úver. Čo sa týka RPMN a celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ vrátiť, túto považujeme za nesprávnu z dôvodu, že dodávateľ nezapočítal sumu poistného. Ďalej vo vzťahu k predpokladu na výpočet RPMN, tieto v zmluve uvedené nie sú, ako aj s poukazom na závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C 677/23 vo vzťahu k neprimeranosti úrokovej miery je v tomto prípade potrebné uviesť, že predmetný zmluvný vzťah bol uzavretý na viac ako 5 rokov, dňa 17.9.2018 totiž bola uzavretá úverová zmluva, termín konečnej splatnosti bol uvedený 28.9.2023, to znamená, že zmluva nie je uzavretá na 5 rokov, ale je uzavretá na 5 rokov a 11 dní, ale úroková sadzba je vo výške 19,3 % ročne, pričom najvyššiu mieru odplaty určenú Ministerstvom financií SR je 17,74 % za daný typ úveru, teda nad 5 rokov. Čiže dohodnutá úroková sadzba prevyšuje najvyššiu Ministerstvom financií SR určenú mieru odplaty. Rovnako namietame aj riadne neskúmanie bonity zo strany dodávateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi pred poskytnutím úveru. Aj z tohto dôvodu považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

3. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 8.4.2025 navrhol súdu pripustiť zmenu účastníka konania na strane žalovaného, čomu súd uznesením zo dňa 17.6.2025, č.k. 10Csp/80/2024-128 vyhovel a zmenu účastníka konania pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2025.

4. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to: zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 793387277, správy z registra úverov, žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, uznesením o pripustení zmeny účastníka konania, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/1/2024, vyjadrenia sporových strán a zistil tento skutkový stav:

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXX zo dňa 17.9.2018, uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.000,00 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v mesačných 60 splátkach vo výške 130,77 eur, s dátumom prvej splátky 28.10.2018 a termínom konečnej splatnosti 28.9.2023. Celková čiastka na zaplatenie 7.846,20 eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,88 %, výška úrokovej sadzby 19,39 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,35 %, odplata 19,39 %.

7. Z článku IX. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

8. Z článku IX. bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, t. j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškание dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškание od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

9. Z článku IX. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa

vyhlásiť zosplatnenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

10. Z listiny označenej ako „Správa z Registra úverov 17.9.2018“ vyplýva, že žalobca okrem úveru, ktorý je predmetom toho konania nespláca žiaden iný úver.

11. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

25. V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. V zmysle § 53 ods. 4, písm. v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou - typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

30. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

31. Súd má preukázané že zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 17.9.2018, uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.000,00 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v mesačných 60 splátkach vo výške 130,77 eur, s dátumom prvej splátky 28.10.2018 a termínom konečnej splatnosti 28.9.2023. Celková čiastka na zaplatenie 7.846,20 eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,88 %, výška úrokovej sadzby 19,39 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,35 %, odplata 19,39 %.

32. Žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru celkovo zo štyroch dôvodov, a totiž:

1/ nesprávne určenie RPMN, pretože do neho nebolo započítané poistné.

2/ v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN.

3/ výška dohodnutého úroku 19,30 % prevyšuje maximálnu výšku odplaty určenú v danom čase pre daný typ úveru Ministerstvom financií SR.

4/ žalovaný neskúmal riadne bonitu pred priznaním úveru žalobcovi.

So žalobcom namietaných dôvodov sa súd stotožňuje s dôvodom bode 2, a totiž, zmluva neobsahuje riadne predpoklady na výpočet RPMN a to v súlade s judikatúrou ako napr. podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/23/2019, z 30.5.2019, vyberáme: „Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, výšku RPMN zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.“ Uvedené vyplýva aj z odôvodnenia ods. 39. rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/187/2018, zo dňa 10.06.2020, že: „Súd však súhlasí s tým, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú predpoklady použité na výpočet RPMN. Jasne totiž z § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že v zmluve nepostačuje uviesť len výšku RPMN, ale potrebné sú aj predpoklady použité pre výpočet RPMN. RPMN je totiž najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, ktorý musí vedieť čo vlastne táto hodnota predstavuje. Strohý údaj len o výške RPMN by totiž nemal pre neho žiadnu výpovednú hodnotu. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri výpočte RPMN (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú v zmluve uvedené, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ Súd poukazuje aj na právny záver vyplývajúci z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/144/2019-180 zo dňa 28.05.2020, kde odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o predpoklady výpočtu RPMN, ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Rovnakým dôvodom je takisto priemerná RPMN uvedená v zmluve je uvedená v nesprávnej výške a to neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedená vyššia ako mala byť, čo by mohlo u priemerného spotrebiteľa evokovať, že tento úver je pre neho priaznivejší.. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/78/2017-229 zo dňa 22.02.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 3C/50/2013-181 zo dňa 14.10.2016: „Uvedené konanie nemožno posúdiť inak ako nekalé, nakoľko žalovaný ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi netransparentné informácie o celkových nákladoch na úver. Žalovaný síce tvrdí, že v zmysle ust. § 2 písm. c) bod 5 zákona č. 258/2001 Z. z. pod celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie, no je potrebné si uvedomiť, že spotrebiteľka nemala možnosť výberu, či si predmetný úver poistí alebo nie. Klausula o poistení bola priamo vo formulárovej zmluve, ktorú predložil žalovaný ako veriteľ žalobkyni ako spotrebiteľke zakomponovaná bez možnosti voľby spotrebiteľky, či možnosť poistenia využije alebo nie. Spotrebiteľka mala jedine možnosť výberu medzi „základným súborom poistenia (pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti) a „komplexným súborom poistenia (pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti).“ V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/78/2017 z 22.02.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/81/2018 z 29.04.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/74/2016 z 28.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/436/2012, z 22.5.2013. Síce tieto predpoklady sú uvedené v osobitnom dokumente, ktorý je označený ako informácia o priemernom RPMN, ale zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe súdu toto je v podstate prílohou zmluvy, čo je nesprávne, ale malo to byť súčasťou zmluvného textu. Okrem toho je v tejto informácii uvedený ako predpoklad iba všeobecný vzorec pre výpočet RPMN s jednotlivými premennými, ale do toho vzorca nie sú dosadené konkrétne čísla, ktoré mali vyplývať z tohto konkrétneho zmluvného vzťahu. To je dôvod, pre ktorý už je možné vyhlásiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd sa stotožnil aj s ďalším dôvodom namietaným žalobcom, a totiž, že úrok

vo výške 19,3 % ročne je vyšší, a teda je v rozpore s dobrými mravmi ako maximálna výška odplaty určená Ministerstvom financií SR pre daný typ úveru v danom čase. Ide o úvery od 5 do 10 rokov, kedy maximálna výška odplaty určená Ministerstvom financií SR pre takéto úvery bola na hodnote 17,74 %.

33. Žalovaný tvrdí, že išlo o úver, ktorý sa má počítať od 1 do 5 rokov, kde teda táto miera odplaty bola 20,88 %, a tým pádom by bol úrok dohodnutý správne alebo korektne, ale súd sa s týmto tvrdením žalovaného nestotožňuje, pretože to, že je zmluva dohodnutá na 60 mesačných splátok hneď neznamená, že je dohodnutá priamo na 5 rokov. Po prepočte od momentu uzavretia zmluvy, teda od 17.9.2018 po termín konečnej splatnosti, ktorý je v nej uvedený 28.9.2028, tak vyplýva, že táto zmluva je uzavretá na 5 rokov a 11 dní, čo celkom jednoznačne znamená, že sa má spravovať parametrami určenými pre zmluvy od 5 do 10 rokov, teda nie do 5 rokov. Toto je ďalší dôvod, ktorý vedie k vyhláseniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy súdom. Súd sa nestotožňuje, ale s námietkou alebo so žalobným tvrdením žalobcu, že v zmluve je uvedené nesprávne RPMN, pretože nebolo započítané poistné. Poistné je nutné do výpočtu RPMN započítavať iba v prípade, že to dohodnuté ako povinné poistné, teda ako zmluvná podmienka, bez ktorej by úver nebol vôbec poskytnutý. Po preskúmaní listinného dôkazu, to je samotnej zmluvy, ale súd konštatuje, že v tomto prípade tak nebolo. Poistenie bolo dohodnuté zo strany žalobcu ako dobrovoľné poistenie a nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Preto žalovaný ako dodávateľ finančnej služby správne nebol povinný započítať do výpočtu RPMN. Okrem toho sa súd nestotožnil ani s tvrdením žalobcu pre vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý má spočívať v skúmaní bonity, alebo nesprávnym skúmaním bonity. Žalovaný preukázal, že bonity skúmal ako čestným vyhlásením žalobcu, resp. aj dotazníkom, kde s poukazom na zákon o spotrebiteľských úveroch mal spotrebiteľ pravdivo a úplne informovať o všetkých svojich dlhoch a príjmoch, ale skúmal to aj ďalšími úkonmi, a to predložením občianskeho preukazu, zmluvami o bankovom účte, výplatných pásoch a pracovnej zmluvy. Ba čo viac mimo žalobcu ako samostatný subjekt úverového vzťahu, pred poskytnutím úveru žalovaný skúmal jeho bonitu aj prostredníctvom registra CRIF bank, registra CRIF nebank a Registra úverov, s.r.o. Tu mu vyšlo, že pravidelné mesačné príjmy žalovaného v priemere predstavujú sumu 443,32 eur a jeho výdavky 252,72, čiže mu zostala disponibilnosť 190,60 eur mesačne, z čoho bude schopný a spôsobilý platiť mesačnú splátku 103,70 eur. Žalovanému možno vytknúť to, že pri skúmaní neskúmal riadne výdavky žalobcu, ale išlo by o také pochybenie z pohľadu súdu, ktoré by podľa § 11 nespôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, teda nešlo by o hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu, ale o azda nie hrubé porušenie, ktorý je zákonom o spotrebiteľských úveroch sankcionované sankciou nemožnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Takže z vyššie uvedených dvoch dôvodov súd žalobe vyhovel, zvyšné dôvody pri rozhodovaní nezohľadnil, resp. im nevyhovel.

34. Podľa ust. § 5 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

35. Podľa ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

36. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

37. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade bol takou skutočnosťou fakt o nesprávnej výške RPMN, ako aj nesprávnych predpokladoch pre jej výpočet s poukazom na bod 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, podľa ktorého: „Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Podľa bodu 61. rozsudku: „V tejto súvislosti mal Súdny dvor príležitosť spresniť, že táto požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok, uvedená aj v článku 5 smernice 93/13, by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený touto smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko (rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).“ Podľa bodu 66. rozsudku: „Je potrebné dodať, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď tak ako vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu.“ Podľa bodu 67. rozsudku: „Spotrebiteľ v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.“ Z tohto rozsudku Súdneho dvora EÚ evidentne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nielen (a) úroveň RPMN (výsledok výpočtu), ale aj (b) premenné (predpoklady) použité pri výpočte. Jedná sa o samostatnú náležitosť, pri ktorej nepostačuje iba všeobecné odkazovanie, že „predsa sa tieto údaje len niekde v tej zmluve nachádzajú...“. Nepostačuje, že by zmluva obsahovala iba matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo neznamena nič iné, ako doplnenie jednotlivých premenných vo vzorci, konkrétnymi číselnými údajmi výpočtu aj s ich pomenovaním, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vo vzťahu k absencii predpokladov pre výpočet RPMN ako samostatnej obligatórnej náležitosti príkladom poukazuje na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11Csp/52/2020 zo dňa 19.11.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/9/2019 zo dňa 23.11.2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/17/2021 zo dňa 16.12.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/186/2019 zo dňa 03.12.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoCsp/9/2020 zo dňa 09.06.2020, proti ktorému podal dovolanie dodávateľ, ktoré uznesením sp. zn. 9Cdo/104/2021 zo dňa 29.04.2021 Najvyšší súd SR odmietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

42. Pri rozhodovaní o trovách konania súd zohľadnil úspech žalobcu. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.